

voru întrebuința limbă lor proprie (interna) de afaceri.

§. 15. În comunicățiune cu ofițere c. r. militari se vor folosi comunicățiunile de limbă lor propriie în municipiile și ofițere lor după potința de limbă germană.

§. 16. Limbă ofițierilor interna a ofițierilor municipali și a judecătorilor municipali e aceea, care e și a municipaliilor respective.

În comunicățiunea preclădă de serviciu a tuturor autorităților și ofițierilor se conșoacă se va folosi fiecare d'între cele trei limbi ale țierei fără distincție.

§. 17. Limbă ofițierilor interna a comunicățiunii ofițere și curții judecătorești, cămă și a comunicățiunii acestora ofițere și curții judecătorești între olăta, și cu ofițere, ce se află în afara de Marele Principat al Transilvaniei, se va determina pe calea ordinată înțiu.

§. 18. Limbă de învecinătiment în scolele poporale și medie și în institutele superioare de învecinătiment de deșină aceea, cari au de a îngrăi pentru susținerea scolelor respective și a institutiilor superioare de învecinătiment.

§. 19. Matricolele eclesiastice se vor purta într' ună d'în cele trei limbi, care sunt declarate în paragrafulu aceluia de egală îndepărtate.

Atunțmintea le sta în voința confesiunilor singulare, și a determina spre estă scopu în conțelegere cu r. Guvernului și alia limba.

§. 20. Tote legile țierei, care stau în contradicție cu aceste determinățiuni, suntu desființate și scose d'în activitate.

§. 21. Puterea obligatorie a acestei legi întră în activitate fara amănăc.

Aceluiaș prin unilită roșogămine a credincioșilor Noștri reprezentanți și înaltului Nostru Mare-Principat ală Transilvaniei adunati în dieta, prinădund Noi cu complacere, cămă articolulu de lege trecută mai susă intră totă d'întră lui, cenzor-regesca și domnieca Noastră acceptare, și confirmare și sancțiune, era pe memorati credincioșii reprezentanți și acelei țiere și asigurăm, cămă acestă articolu pătruncă prină acestă în carnea de legi a Marele Principat ală Transilvaniei în voința obșerată astă Noi înăduș, cămă și vomu face ca să se obșerată prin toti credincioșii Noștri, întocmă precumă Noi pe același în puterea acestui documentu ală Nostru de acumă în acceptum, ratificum, învoințum și confirmum.

Datu-să în Capita'la și Rosiedință Nostră Viena în 3 Iazuară unu' ună mie oștu ște șteșlești și cinci, ală Imperatier Nostru ală șteșprediceolă.

Francisc Josif m. p.

Francisc de Reichenstein m. p.

Denitriu Moldocanu.

Protocolu.

ce s'a înțiu în ședința comitetului Asociațiunii transilvane române ținută în 7. martiu a. c. sub preșiduliu Institutatei Sale domnului Constantin P. Măș; fiindă de fată d'într' membru comitetulu: DD. Con. Iacob Bogala și Dr. P. Vastciu, d. advocat Dr. I. Nemesiu; d'într' membrii suplenți Con. Pav. Dancă, D. Conș. Gabrielu Vaidă; profesorii: Zech. Boiu, Ioanș Popescu și Nic. Cristea; apoi Secretariulu II. I. V. Russu și cancelar Asociațiunii D. Constantin Șteanu.

Aceluiaș s'ata ședință s'au pertractat următoarele obiecte:

§. 17. Domnulu prezidinte prezentă cunoscător despre starea casei Asociațiunii pe timpul aceluia ședinței, d'în care se vedă, că casa Asociațiunii după subțragere erogatorilor de pana acum are în proprietate sa sumă de 21,328 fl. 92 cr. v. a. — Se a spre ședință.

§. 18. Secretariulu II. coteșă actul despre darea casei Asociațiunii în subțituluă conșcripțiu Ioanș Popescu, conform declinației comitetulu, și dăe în ședință d'în 7. februară a. c. §. 13. — Se a spre ședință.

§. 19. Secretariulu II. aduce la cunoștință comitetulu Asociațiunii, cămă preșidulu Asociațiunii, în ună mișă emisa ală înaltulu Guvernuri regiu de dte 24. octovr nr. 29,839 1864, și convocata pe calea înclitulu Magistratu în Sabălu sub dte 8. februară a. c. nr. 38, și cămă multu pana în 28. februară a. c. s'ă dăe ună cunoscător despre starea și averea Asociațiunii pe anul trecut.

Spre aceluia scopu, la derisă d'omnulu ceteru, aflându-se de bine a se țienă o conferință, d'între membrii comitetulu, cari s'au putu adună, — s'a nascut întrebare, cămă care am să se deșină de basă la facerea cerutulu cunoscător înăduș-vă de basă, anulu administrativu ală Asociațiunii, adesea de la o adunare pana la altă s'au anulu soluară în ună, după o deșabare mai lungă, în conșcunșă adunare

generală ținută la Blăziu în 7-8. septevrie 1863. p. 21) stateri, că: cerutulu cunoscător despre starea și activitate Asociațiunii, să se facă pe basă anulă administrativă 1864; adesea: computându-se de la o adunare generală la altă, pînătră pe acestă basă se dau și computările anuale ale casei Asociațiunii.

Aceluiaș procedura grăbită d'în partea preșidulu Asociațiunii, în voința conșcunșă conferințulu șuntit aduce în conșcunșă cu conșcunșă adunare generală ținută la Blăziu în 1863 p. 21, se aproba și se ia spre ședință d'în partea comitetulu; dăe protocolu nămitu ședințea are a se petrece în registrulu actelor Asociațiunii.

§. 20. D. Archivară și bibliotecariulu ală Asociațiunii V. Romanu prin hărtia sa de dte 7. martiu a. c. și d'înăduș d'în postulă de archivară și bibliotecariulu ală Asociațiunii, aduce d'întră motivele, că d'ă neavuda locuință în Sabălu la residință Asociațiunii, și fiindă și ocupat cu alte ocupățiuni de care d'epinde substanțiu, aceste împedăriță îl împedecă a potă coreșpunde deplin cerințelor postulu de archivară și bibliotecar, ce l'a portat; se răga deci a se subștitui prin alia individuu cu locuință în Sabălu, cu asă șafecelă Asociațiunii să nu sufere ședere în asta privință.

Conșcunșă Comitetulu Asociațiunii de și recunșșă temeridă aduce de șuntitulu D. bibliotecari și archivară ală Asociațiunii, totu și în șensulu șg-loru 12 și 23 d'în Statutele Asoc., totu și în legamăntu cu ună conșcunșă ală șeu d'în 7. iuniu a. tr. §. 32, nu se află îndemnatu a potă primi d'înșimșă alia archivară și bibliotecari, nici că se șunte competentu în asta privință, și astă mai verșos, cu cămă și aci m subșverșă aceluia casă urgentă, care a subșverșă în privință fostulu conșcunșă ală Asociațiunii, care d'înșu șuntit dispăcu cu activitate d'aceluia în Temišoara, a fostu de neapărată necesitate, pana la dispăcunșă d'într' partea adunare generală, carea ună e competentă în asta respectu, a lu-subștitui prin unu alia individuu; — deci respectivulu domn, ca alie d' adunare generală a Asociațiunii, se îndrumăca a se adreșă cu roșogăre în privință d'înșimșă sale, dăe la aceeași adunare, respective la adunare generală vițioară, pana atunțmintă în interesulu comun ală Asociațiunii, e poștită a funcționă și mai departe în postulă de archivară și bibliotecariulu ală Asociațiunii și a satisfăce provocari nămitu d'în ședința comitetulu Asociațiunii ținută în 6. decemvrie 1864.

§. 78.

§. 21. Adăucându-se înainte coteșinea elaboreării proiectulu de programă pentru adunare generală vițioară, care se țină la Abrudu în 14. august a. c. a. comitetulu decidă, că:

a) D. membru ală comitetulu Dr. P. Vastciu se șia poștită a elaboreă aceluia proiectu de programă pana la ședința lenară a ședințulu, care se va țienă în lună lui mai a. c. și atunțmintă a lu propune Comitetulu spre pertractare.

§. 22. În ună, secretariulu II. raportă despre șumelu care a mai încurșă în fundulu Asociațiunii de la ședința d'într' ună Comitetulu pana la ședința prezentă, și șumelu:

a) De d. prefectu domnulu Gregoriu Mezei taxă rest pe an. 1867, și taxă de membru ordinar pe a. c. 1867, 10 fl. v. a.

b) Deșdrepulu la casa Asociațiunii au încurșă parte ca taxe, parte ca oferte, cu și pîntru trei exemplare d'într' actele adunare generale IV. cu totalu șumelu de 26 fl. v. a.

c) Prin d. Protopopu și colectore în Sabălu, Ioanș Hărtăca ca taxe de membru ordinar și unu tramian 10 fl.

Se a spre ședință.

Ca aceste ședință s'a încheiatu.

Sabălu în 7. martiu 1865.

P. Măș m. p.

I. V. Russu m. p.

(T. R.)

Secretaru II.

„Gazeta de Colonia” publică traducere cercariulu adreșat prin imperatrea Francisca Eugenia, suveranării Europei, care i' invită a restaură imprimă beșică șantulu momentu în Ierusalimu.

Imparțimșu d'în acestu actu partea ce se țiene de proiectulu d'înșu:

— Pentru ca aceluia scopu să se răspundă deplin șperințulu de reconciliere (impăcunșă) creștinescă, care l'asălu, nu șu potă fira îndolea a ne margini la o restaurare pură și simplă a cipolei. E necesari, și obținuendă conșentimșentulu sublimel Petre, să se reacșione deplin beșică șantulu momentu, după ună nouă proiectu, în proporțiuni cu multu mai mari, ca să se largamșente de ajunșă pentru tote confesiunile. Astfel ar trebui conșcunșă d. e. de o lăture o capelu să d'ănu și nouă Lătură, precunță s'ar rezervă de celalță lăture o nouă și o capelu în

asulu Greco-lin. Năcei principale ar fi atunci apasă bile totoroare și nici o pedăca nu s'ar opună mai multu aceluia (apropiari) credincioșilor la șantulu momentu; — apropiare, asta-d'într' punctulu șantulu și careă d'ă adesea cămă de grăntăți. Nouă șantuară ar trebui să se apropiie cutu ar fi cu poștință de șuvinerile cele înalțe cari șuntă împredinate de aceste lăture șante. Spre aceluia șuntă s'ar deșchide ună conșcunșă, la care s'ar învita artiștii și artiștii d'în tote țierele. Un jură întocmăre ar alge d'în proiectele de fată aceea, care d'în punctu de vedere absolut al artoi ar fi deședecate ca celă mai demnu de unu conceptu atătu de înaltu. Înclută pentru șpeșele necesare și a potă înieșă nouă beșică a șantulu momentu și de a înieșă fira întărdiare, s'ar potă adună pe calea unu scriștinii generală, și a care-a frunte șuvineră creștină s'ar întrece de a-si pune numele lor.

BUCOVINA.

(Tram.)

§. 3. Imparțirea obșterulu înștitușii în asta carticică.

Dacă șuntă mai multe lucruri grandite unulu prește alitulu, și amănecute unele pînțe altele, nu se potă privi nice cunșose astă de ușori și de acurat, ca atunțmintă candu se alegu și se despartu unulu de celalță alia, și se ședință de-care la localu șeu, și chiară și unulu și aceluiaș lucră întră se cunșose mai ușori și mai deplin, dăe șu deșicose în partile șale factive, d'în carile ște cumpusu.

De aceluia e încă imparțire șantulu obșteru, ca să se cu atăță mai chiară, și mai lașuritu. Deci voințiu inițiatu:

1. Cele două-dzeci și patru de monastiri, ce se existatu în Bucovina, d'impreună cu proprietățile șale, cu datări uricilor de daruire, de schimburi și de cunșperatru, și cu numele daruitorulu.

2. Pre toti daruitorulu monastiresci, imprimă cu proprietățile, ce le-au daruitu, și cu monastirele, la care au daruitu și fe-care șole.

3. Numele barboșilor aceluia, cari au întemeiatu vru o monastire, d'impreună cu numele monastirelor întemeiate de către d'ășii și cu anulu, în care a întemeiatu.

4. Proprietățile monastiresci, cele se află asta-d'în ștapenieră Fundului, școlate în șiru alibăticu, imprimăndu totu-astă și monastiresci, de care s'atunțmintă fe-care proprietate d'în aceluia.

5. Numele aceluia proprietari monastiresci, carile nu se mai află în ștapenieră Fundului, dăe șuntă înșemnatu în Extrasulu d'în protocolulu imperatrecu, dăe șitindutulu în șiru alibăticu.

6. Numele aceluia proprietari bucovinenses, carele, după Șimșantimșulu d'înșimșă bucovinenses d'în 1864, se află în ștapenieră Fundului, dăe în Extrasulu d'în protocolulu imperatrecu nu se află înșemnatu.

7. Numele aceluia proprietari monastiresci, carele în Extrasulu d'în protocolulu imperatrecu se înșemna ca adătorulu în ștapenieră Fundului; și în Șimșantimșulu bucovinenses, ori nu se află înșemnatu de locu, ori se înșemna ca neșafătorulu în ștapenieră Fundului.

8. Voințiu inițiatu șare de asta-d'în Fundulu adesea: d'înclutelu și venturulu lui pe șestimșă de 14 Iunie de la 1. noevrie 1865, — 31. decemvrie 1864; înveșele venturilor lui; capitalulu, cămă lu-are asta-d'în bani găță, și prezentele, ce se aduce.

DESPARTITURA I.

Conșentimșentulu celor 23 de monastiri, ce au existatu în Bucovina, d'impreună cu proprietățile acute, cu dată uricilor de daruire, de schimburi și de cunșperatru, și cu numele daruitorulu.

Deșlucire promogvativă.

În ce șiru ș'asociemșulu cele 25 de monastiri s' au înțu multimșă proprietăților, ce le-au șvatu; și prin urmare după mai împărtășiri lor înșemnatu s' au dăe după adunare șantulu, în carulu s'au inițiatu fe-care monastiri Protocolulu imperatrecu, și Calidariulu bucovinenses s'au armate noi unu, și înclută d'în asta două puncturi de vedere, ce voințiu adăe după urmare șantulu, în carulu se dă cu școlotă, că s'ar fi întemeiatu fe-care monastiri, și aceluiaș cu atăță mai verșos, cu cămă ște șcută, și că unule întemeiatu de alia monastirelor ștă în legatură cutu, ună faptă pînă înșemnatu d'în templatură (școlă) nămitu și a beșicilor noștre.

Deci aceste monastiri suntu următoarele:

I. Monastirea Moldovitiu.

§. 4. Numele întemeiatorulu aceluia monastiri și unulu întemeiatori ei. Unele șoptiri înșemnatu d'în templatură nămitu și a beșicilor noștre d'în Moldova, ce șimă la școlă d'în templare uricilor monastiresci, și ală îndestatorilor ei.

